

Nerja

Vi tillbringade ett par marsveckor på den spanska solkusten, i Nerja. En fantastiskt vacker plats, normalt med många soldagar per år. Dock inte precis när vi var där, även om den första veckan bjöd på härliga dagar på stranden och snabba bad i det 15-gradiga klara vattnet.

Sen kom det vind, regn och tunga skyar. Då gällde det att hitta på något annat. Med goda vänner körde vi upp i bergen, till byn Orgiva, för att besöka marknaden. Vi kom fram tidigt och passerade kyrkan på vår väg mot marknadsplatsen. Där höll man på att spänna upp något som såg ut som elledningarna med små färgglada saker hängandes med jämna mellanrum. Unga musiker på väg in i kyrkan. Påsk inom ett par veckor, firandet brukar starta tidigt, det hade vi ju förstått.

Vi fortsatte förbi upp till torget där vi hittade ett utecafé, slog oss ner och beställde **två** kaffe och **en** cola. Något sött till vore gott, men några kakor såg vi inte. Däremot höll en man på att röra i en jättegryta och öste upp något som såg ut som klenäter, frasiga och spröda. Långa stänger som han klippte i bitar. Vi köpte ett lass, bad om socker till men bagaren bara ryckte på axlarna och sa: "Finito" varpå han tände en cigarett och slog sig ner, väntandes på nästa beställning. Vi gjorde en stilla reflektion att det inte var långt till affären, men det är klart, ett bloss mellan varven var viktigare än kundens fåniga önskningar om socker på kakorna.

Det var full rush bakom disken, servitörerna sprang fram och tillbaka. Trots denna aktivitet fick vi vänta en evighet på kaffet. Till slut fick vi **en** kaffe och **två** cola. Beställde på nytt, fick **ytterligare två** kaffe och **en** cola. Nåja, en beställning på både kaffe och cola kanske är svårhanterlig.

Gick sedan ner till kyrkan där det samlats en massa folk, nånting var i görningen. Frågade en äldre man vad som skall hända, han log med hela ansiktet och svarade: "Festivas".

Sen brakade det loss. De färgglada saker vi sett på elledningarna var knallhattar och när man satte fart på det hela uppstod ett fruktansvärt, outhärdligt smällande. Vi fick fullständig panik och flydde som skällade råttor åt alla håll, trodde minst att krig utbrutit. Jag har aldrig hört ett så fruktansvärt högt ljud, det varade nog fem minuter innan alla knallhattar var avfytrade, jag tryckte ihop öronen så gott det gick, men jag blev faktiskt så påverkad att hjärtat dunkade och kroppen vibrerade en lång stund efter det tagit slut. Då låg rökmoln över hela platsen. Några foton av händelsen har vi av förklarliga skäl inte.

Vad var detta? Folk stod kvar, dom höll visserligen för öronen, men det hela var ju olidligt! Jag tänkte på barn och hundar, såna här ljudnivåer är ju rent av farliga.

Men, är det 'Festivas' så är det.

Loulou Eriksson